

Lourdes, Zendingsviering, Bernadette-kerk, 3 mei 2012

Willem Jacobus kardinaal Eijk

Terwijl Jezus bidt, verandert Zijn gezicht van aanblik en worden Zijn kleren verblindend wit. Hij is in gesprek met twee grootheden uit het Oude Testament, Mozes en Elia. In de gedaanteverandering licht heel even op hoe Jezus zal zijn na de verrijzenis, maar deze verrijzenis volgt pas na Zijn lijden aan het kruis. Vandaar dat Mozes en Elia ook met Jezus spreken "over Zijn heengaan dat Hij in Jeruzalem zou voltrekken" (Luk. 9,31).

De betrokken drie apostelen mogen Jezus even zien, zoals Hij eruit ziet na verrijzenis. Dit gebeurt om ze bemoedigen bij de ontberingen die hun nog te wachten staan. Bernadette werd hier in deze grot bemoedigd door de verschijningen van Maria, Maria toonde zich aan haar ook in haar eeuwige Gedaanteverandering. Maria heeft immers nu al deel aan de eeuwige verrijzenis naar ziel van lichaam. En Maria deed dat niet alleen om Bernadette te bemoedigen, maar ook ons.

Velen van ons voelen zich gesterkt en bemoedigd door deze bedevaart, maar wordt eenmaal thuis alles wat we hier hebben gekregen niet snel weer ondergesneeuwd door de dagelijkse zorgen en plichten? Om vast te houden wat we hier hebben ontvangen, bestaat een probaat middel: het meditatieve of overwegende gebed. Hierin leggen we aan Jezus geen vraag of intentie voor, maar proberen we ons Hem innerlijk voor te stellen tijdens één van de gebeurtenissen van zijn Menswording, leven, lijden, dood en verrijzenis. Zo kunnen we innerlijk iets vasthouden van wat we hier in Lourdes hebben ontvangen en dat ook verdiepen.

Bij de toevoeging van de Geheimen van het Licht in 2002 noemde paus Johannes Paulus II wat de apostelen deden bij de Gedaanteverandering één van de sprekendste voorbeelden van het meditatieve gebed. De drie apostelen zagen toen met eigen ogen het stralende gezicht van Jezus na Diens Verrijzenis: De apostelen hadden graag Jezus zo vastgehouden, zoals wij onze Lourdeservaringen, maar dat stond Jezus niet toe. De apostelen hebben echter vaak deze gebeurtenis innerlijk bij zichzelf overwogen en daardoor vastgehouden. Zo heeft de Gedaanteverandering ook haar weg gevonden naar het Evangelie.

In het kijken naar Jezus' gelaat ligt de opdracht van elke christen: daarmee kun je Hem innerlijk vasthouden. God de Vader geeft ons deze opdracht: "Dit is Mijn Zoon, de Uitverkorene, luistert naar Hem" (Luk. 9,35). Als je echt naar iemand luistert, kijk je naar Hem, naar de beweging van Zijn lippen, de uitdrukking van Zijn ogen, kortom: je kijkt aandachtig naar Zijn gelaat.

En dat doen we als het ware wanneer we de Geheimen van de Rozenkrans overwegen en ons innerlijk Jezus' gezicht voortellen tijdens de verschillende fasen van Zijn leven, lijden, sterven en verrijzen. In Zijn lijden, zoals getoond door Pontius Pilatus na Zijn geseling: "Ecce homo" ("Ziehier de mens," Joh. 19,5). Aan het kruis, thuis aan de muur of het kruisje, waarmee de rozenkrans begint, die we met ons meedragen. Dit helpt om ons eigen lijden in gemeenschap met Jezus te gaan dragen, zodat Hij het eigenlijk voor ons gaat dragen. Het is ook hoopgevend: Jezus ging via het lijden naar de verrijzenis, en dat wacht ook ons als wij Jezus volgen.

In het Rozenkransgebed kijken we samen met Maria naar het gezicht van Jezus bij het overwegen van de Geheimen van de Rozenkrans. Maria kan ons helpen om met haar ogen naar het gezicht van Jezus te kijken (Johannes Paulus II, *Rosarium Virginis Mariae*, nr. 10). Als we dat doen, gaat een wereld voor ons open, de wereld van God. De *ogen van Maria's hart* waren al op Hem gericht toen bij de aankondiging door de engel Gabriël zei: "Zie de dienstmaagd des Heren, mij geschiede naar uw woord" (Luk. 1,38). Na de geboorte zag ze met *tedere* blik van de moeder naar Jezus. Ze wierp een *ondervragende* blik op Jezus' gezicht, toen Jozef en zij Hem als 12-jarige jongen in de tempel kwijtraakten: "Kind, waarom hebt ge ons dit aangedaan?" (Luk. 2,48). Ze keek ook naar Hem met een *doordringende* blik en raadde zijn innerlijke intenties en gevoelens, zoals bij de bruiloft te Kana: Zij weet als geen ander dat Hij ons wil bijstaan en doet ook voor ons een beroep op Hem. Met een blik vol *lijden* keek zij naar Jezus toen Hij aan het kruis hing. Nu aanschouwt zij in de hemel Jezus als de Verrezen Heer in Zijn eeuwige Gedaanteverandering met een blik van overgrote vreugde. Niemand beter dan Maria kan ons helpen onze blik te richten op het gezicht van Jezus. Dit gebeurt in het bidden van de Rozenkrans.

Het bidden van de rozenkrans helpt ons de ogen dagelijks te richten op het gelaat van Christus. Daardoor wordt Hij voor ons een levende persoon in ons dagelijkse leven. Zo wordt ons geloof levende werkelijkheid, waardoor doelloosheid en moedeloosheid worden vervangen door hoop en moed. Zo kan bij ons ook een innerlijke gedaanteverandering op gang komen zodat iets van het stralende en liefdevolle gezicht van de Verrezen Heer ook bij ons zichtbaar kan worden. Zo houden we wat we hier in Lourdes ontvangen ook vast als we eenmaal thuis zijn. Amen.